

В.М. Червоний, канд. техн. наук, асист. (*ХДУХТ, Харків*)
М.В. Червоний, ст. викл. (*ХНАУ ім. В.В. Докучаєва, Харків*)

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

В умовах переходу до інформаційного суспільства соціально-економічні і державно-політичні перетворення, а також постійне зростання обсягу інформації привели до необхідності модернізації вищої школи, яка націлена на розвиток системи освіти відповідно до актуальних потреб особи, суспільства і держави. Проблема підготовки інженерних кадрів набуває надзвичайної гостроти та актуальності, оскільки подальший розвиток суспільства потребує висококваліфікованих, конкурентоздатних творців нової техніки та технологій, які б не тільки були обізнані щодо сучасних наукових досягнень, але й забезпечували технічний прогрес цивілізації.

Наведені дані є рефлексією курсів проф. О.І. Горошко «Інтернет-технології в освітньому процесі вищої школи України» та аналізом власної педагогічної практики.

Сьогоднішня сучасної освіти ставить питання: «А яка мета освіти в постіндустріальну епоху?». Очевидно, що на нього можна спробувати відповісти, ґрунтуючись на аналізі еволюції освітніх цілей в залежності від типу суспільства: аграрного – індустріального – постіндустріального – інформаційного – інформаційно-комунікативного (на думку проф. О.І. Горошко) і тих змін його основних соціальних інститутів, включно освітній, які відбуваються при зміні соціальних формацій.

Відповідно, видозмінилися і освітні цілі: від проблеми «чому?» і «за якими джерелами?» поступово акцент став переставлятися на те, «як вчити?» (з урахуванням впливу фактора інтерактивності при сприйнятті і переробці інформації). Це призвело до зміни освітньої парадигми на початку ХХІ століття і переходом від лектор-центричної моделі навчання до учнівсько-центричної моделі, коли учень з глядача освітнього процесу поступово стає його головним актором.

Зараз, в ХХІ столітті, настав час Епохи співробітництва. Ми йдемо від середовища споживання і надання ресурсу до середовища, в якому ми думаємо і спілкуємося. Тепер інформаційний продукт – не результат діяльності однієї людини, а результат співпраці цілої спільноти індивідів, об'єднаних єдиною метою і темою: і від внеску кожного залежить зміст того або іншого інформаційного ресурсу. На вищезазначеній основі виникає новий вид освітньої діяльності, що

заснований на активному використанні інтернет-технологій і поєднує компетентність, креативність і результативність кожного виконавця.

Стрімке посилення процесів соціалізації за допомогою Інтернету призвело до посилення саме консультативного компонента у всіх видах освітніх практик, що протікають в суспільстві. Вважається, що всі ці тенденції призвели до зрушень в освітньому процесі, і, як результат, ініціювали зміну всієї його парадигми. Ці зрушення відбулися за такими осями від: споживання – до виробництва; від авторитарності – до співробітництва; від експерта – до консультанта і помічника; від лекції – до обговорення та семінару; від «доступу до інформації» – до «доступу до людей»; від «навчання про щось» – до «навчання, як робити», від пасивного навчання – до пасіонарного; від презентації – до участі; від публікації – до розмови; від формального «школярства» – до навчання через реальне життя; від монологу – до діалогу, від стратегії навчання за принципом підтримки-штовхання – до переходу до стратегії потреби-витягування.

Таким чином, сучасна освіта отримала величезні можливості завдяки комунікації та можливості роботи в Інтернеті, які призводять до формування на його основі освітнього підходу. Але крім того, що Інтернет впливає на освіту, так і наука впливає на контент Інтернет-ресурсів.

По-перше, відбулася нова видавнича революція, яка пов'язана із створенням двонапрявленого контенту, тобто змісту, який створюється, а потім модерується його читачами, по-друге, це посилення масовості всіх соціальних комунікацій, включаючи освітні, по-третє, відбувається так званий інноваційний вибух, по-четверте, відбулася суттєва трансформація просторово-часових меж освітнього процесу в цілому, по-п'яте, це посилення соціалізації всього освітнього процесу, тобто соціальне навчання тут стає ключовим, що дозволяє дистанційному навчанню в групах з використанням електронних засобів здебільшого приносити такий же результат, як і фізичне навчання в групах; по-шосте, завдяки Інтернету став можливим початок ери спеціалізованого виробництва.

Таким чином, стрімке посилення процесів соціалізації за допомогою Інтернету призвело до посилення саме консультативного компонента у всіх видах освітніх практик, що протікають в суспільстві. Це дозволяє стверджувати, що всі ці тенденції призвели до зрушень в освітньому процесі. Результатом є зміцнення сучасної парадигми освіти: компетентність, креативність, результативність.